

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/189/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010502
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813010502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.12.2013, v trestnej veci obžalovaných K. A. a spol., takto

r o z h o d o l :

1. Obžalovaný K. A., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom L., C.
H. Č.. XXXX, okr. Rožňava, bez prihlásenia bytom U.
X., O. Č.. XXX, okr. Rožňava, t.č. vo väzbe v
Ústave na výkon väzby v Košiciach,

2. Obžalovaný F. Č., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom U.
X., O. Č.. XXX, okr. Rožňava, nezamestnaný,

3. Obžalovaný ml. L. Č., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom U.
X. O. Č.. XXX, okr. Rožňava, žiak Základnej
školy v Gemerskej Polome,

s ú v i n n í,

že

1. obžalovaní K. A., F. Č. T. F.. L. Č.

po predchádzajúcej dohode dňa 07.09.2013 o 18.45 hod. v katastrálnom území obce Gemerská Poloma, okres Rožňava, z časti zv. Straková, z lesného porastu č. 5003, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, odcudzili drevo, dreviny breza bradavičnatá, v objeme 1,84 m3, čím Pozemkovému spoločenstvu urbarialistov a pasienkárov Gemerská Poloma spôsobili škodu vo výške najmenej 55,20 Eur,

2. obžalovaní K. A. T. F. Č.

Po predchádzajúcej dohode dňa 23.09.2013 o 08.00 hod. v obci Gemerská Poloma, okres Rožňava, vošli otvorenou bránou do oploteného dvora rodinného domu P. A. na ulici Novej č. 301 a spod prístrešku rodinného domu odcudzili cirkulár spolu s rezným kotúčom, čím poškodenému P. A. spôsobili škodu vo výške 300,- Eur,

a obžalovaný K. A. sa tohto činu dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/64/2013 zo dňa 14.05.2013, právoplatným dňa 29.05.2013 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v rozsahu 200 (dvesto) hodín,

t e d a

obžalovaný K. A.

v bode 1. výrokovej časti spoločným konaním

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 2. výrokovej časti spoločným konaním

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- neoprávnene vnikol do obydliá iného,

obžalovaný F. Č.

v bode 1. výrokovej časti spoločným konaním

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu,

v bode 2. výrokovej časti spoločným konaním

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,
- neoprávnene vnikol do obydliá iného,

obžalovaný ml. L. Č.

v bode 1. výrokovej časti spoločným konaním

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný K. A.

v bodoch 1. a 2. výrokovej časti

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.1,2 písm.d/, ods.3 písm.b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 204/2013 Z.z. v časti skutku v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 204/2013 Z.z.,

obžalovaný F. Č.

v bodoch 1. a 2. výrokovej časti

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.1,2 písm.d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 204/2013 Z.z. v časti skutku v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 204/2013 Z.z.,

obžalovaný ml. L. Č.

v bode 1. výrokovej časti

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 204/2013 Z.z.

a súd ich za to

o d s u d z u j e :

Obžalovaného K. A. podľa § 219 ods.I Trestného zákona s použitím § 38 ods.2, § 36 písm.II, § 37 písm.h/ Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zároveň z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňave, sp.zn. 3T/123/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Obžalovaného F. Č. podľa § 194 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2,3, § 36 písm.j/,l/, § 37 písm.h/ Trestného zákona, § 41 ods.1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá a podľa § 50 ods.1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 60 ods.1 písm.a/ Trestného zákona sa obžalovanému F. Č. ukladá trest prepadnutia vecí - ručnej kovovej pílky.

Podľa § 60 ods.6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obžalovaného ml. L. Č. podľa § 212 ods.2 Trestného zákona s použitím § 117 ods.1, § 38 ods.2,3, § 36 písm.j/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá a podľa § 119 ods.1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Rožňave podal obžalobu na K. A. pre pokračovací prečin krádeže spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, § 212 ods.1,2 písm.d/, ods.3 písm.b/ Trestného zákona , v časti skutku v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, na F. Č. pre spolupáchateľstvo pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20 Trestného zákona, § 212 ods.1,2 písm.d/ Trestného zákona, v časti skutku v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona a na ml. L. Č. pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20 Trestného zákona, § 212 ods.2 písm.d/ Trestného zákona, ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaní K. A. T. F. Č. na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine, vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov, kladených im za vinu, ktoré sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Po ich vyhlásení o uznaní viny kladne zodpovedali aj na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h Trestného poriadku. Okresný prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaných o vine. Súd vyhlásenie obžalovaných K. A. T. F. Č. uznesením prijal a vzhľadom na toto vyhlásenie dokazovanie spáchania skutkov kladených im za vinu , ktoré sú popísané pod bodom 1., 2. nevykonal, vykonal len dokazovanie ohľadom majúceho sa im uložiť trestu.

Vina obžalovaných K. A. T. F. Č. nepochybne vyplýva z ich samotných výpovedí z prípravného konania, kde v celom rozsahu sa doznali k vyššie popísanej trestnej činnosti, svoje konanie oľutovali. Ich priznanie je v súlade aj s obsahom dôkazov vykonaných v prípravnom konaní. Teda konaniami, ktoré sú vyššie popísané, naplnili všetky znaky prečinov, pre ktoré boli žalovaní.

Obžalovaný ml. L. Č. po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný, pretože on s obžalovanými K. A. T. F. Č. drevo nekradol. On v ten deň bol zbierať trnky so sestrami E. T. Š.. Trnky šiel zbierať okolo 14.30 hod., asi hodinu zbieral trnky a potom sestra E. ho poslala domov pre vodu. Keď šiel po ceste domov, obžalovaní K. A. T. F. Č. už šli autom za ním s naloženým drevom a zobrali ho do auta, no krátko na to boli zastavení policajtmami. Tvrdil, že trnky, ktoré nazbieral mal v igelitovej taške a tieto mal v aute, keď ich zastavili policajti. Policajtom však trnky on neukázal, ani im nepovedal, že bol zbierať trnky. Nepovedal to preto, lebo policajti sa na to nepýtali. Ďalej tvrdil, že obžalovaný K. A. tvrdí, že aj on bol s nimi kradnúť drevo len preto, lebo sa na neho hnevá. Obžalovaný ml. L. Č. v záverečnej reči však uviedol, že ľutuje toho, čo spravil, konkrétne sa však nevyjadril.

Vina obžalovaného ml. L. Č. bola preukázaná predovšetkým výpoveďou spoluobžalovaného K. A., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že drevo boli kradnúť všetci traja spoločne. Spoločne drevo pilili aj nakladali do auta.

Túto skutočnosť mu potvrdil do očí aj pri konfrontácii tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní.

Na druhej strane obžalovaný F. Č., brat obžalovaného ml. L. Č. tvrdil, že drevo boli kradnúť len on spolu s K.Á. A. a že obžalovaný ml. L. Č. bol zbierať trnky. Ďalej vypovedal, že keď do auta nastúpil obžalovaný ml. L. Č., so sebou trnky nemal.

Svedok P.Z. X. potvrdil, že keď spolu s policajtmí zastavili auto, všetci traja obžalovaní v aute boli, ani jeden z nich sa nezmienil, že by obžalovaný ml. L. Č. drevo kradnúť nebol a že by tento bol zbierať trnky. V aute nebola žiadna taška s trnkami. Tento svedok tiež uviedol, že v aute, ktoré zastavili a v ktorom sedeli obžalovaní a v ktorom bolo drevo, trnky v igelitovej taške neboli.

Z prečítanej výpovede svedkyne E. Č., sestry obžalovaného ml. L. Č. vyplynulo, že kritického dňa spoločne šli zbierať trnky, trnky nazbierala tak pol vedra spolu s L. a keď bolo okolo 17.00 hod. až 17.30 hod. poslala ho domov pre vodu, no z domu s vodou sa nevrátil. Tvrdila, že keď od nich odišiel, tak brat L. nič so sebou nebral, tašku ani nemali, mali len vedro, do ktorého spoločne zbierali trnky.

Z prečítaného listu na čl. 166, ktorý písala E. Č., sestra obžalovaného ml. L. Č., obžalovanému K. A. do väzby vyplynulo, že táto žiadala od K. A., aby tvrdil, že obžalovaný ml. L. Č. s nimi drevo kradnúť nebol, ale že bol zbierať trnky.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný ml. L. Č. sa skutku dopustil tak, ako mu kládla obžaloba za vinu a týmto konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.d/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Súd obranu obžalovaného ml. L. Č., spočívajúcu v tom, že on kradnúť drevo nebol, hodnotil ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a táto bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou spoluobžalovaného K. A. ako aj výpoveďou svedka X.. Totiž obžalovaný K. A. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní rozhodne tvrdil, že s ním bol kradnúť drevo aj obžalovaný ml. L. Č.. Súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti jeho tvrdenia, už aj s prihliadnutím na výpoveď svedka X., z ktorej vyplynulo, že v čase keď obžalovaní boli zastavení s naloženým drevom v aute, už sa stmievalo a preto pokiaľ by bol obžalovaný ml. L. Č. šiel pre vodu a vrátil sa naspäť peši, už by bola tma.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaných K. A. T. F. Č. vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle ustanovenia § 38 ods.2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Obžalovaný K. A. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je nezamestnaný, doposiaľ bol 5-krát súdne trestaný pre rovnakú trestnú činnosť, ako je teraz posudzovaná. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/123/2013 zo dňa 30.10.2013 uznaný vinným zo spolupáchateľstva pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.c/ Trestného zákona v časti skutku v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný K. A. posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako vo veci 3T/123/2013 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, a preto v súlade s ustanovením § 42 ods.1 Trestného zákona mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu sa v doznaní sa k trestnej činnosti a jej oľutovaní v zmysle § 36 písm.l/ Trestného zákona, ale aj s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.h/ Trestného zákona, keď spáchal viac trestných činov. Mal za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu. V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V súlade s ustanovením § 42

ods.2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/123/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Obžalovaný F. Č. podľa správy z miesta bydliska na verejnosti sa správa slušne, žije v spoločnej domácnosti s matkou a súrodencami, je nezamestnaný. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.l/ Trestného zákona, keď k trestnej činnosti sa doznal, túto oľutoval, ako aj na poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že doposiaľ žil bezúhonným životom, uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na kratšiu skúšobnú dobu. Mal za to, že takto uložený trest zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu a odradí ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Zároveň mu uložil aj trest prepadnutia vecí - rudnej kovovej pílky, ktorá bola použitá na spáchanie trestnej činnosti.

Súd pri ukladaní trestu u mladistvého L. Č. vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 97 Trestného zákona, v zmysle ktorých účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť.

Obžalovaný ml. L. Č. doposiaľ súdne trestaný nebol. Manželstvo jeho rodičov bolo rozvedené a na čas po rozvoде bol zverený do výchovy matky. Po rozvoде však rodičia obnovili spolužitie. V školskom roku 2013/2014 si plní povinnú školskú dochádzku v 7. ročníku Základnej školy v Gemerskej Polome. V škole dosahuje slabý prospech, 2-krát prepadol. V registri sociálnej kurately doposiaľ nebol vedený. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.j/ Trestného zákona mal za to, že trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní 2 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka bude viesť k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.